

9. Kas direktiivi 2016/943 artikli 9 lõike 2 kolmandat lõiku tuleb tõlgendada nii, et kui kohus on jätnud rahuldamata kaebaja taotluse avaldada kohtuasja vastaspoole konfidentsiaalne teave, peaks kohus omal algatusel hindama nende andmete tähtsust, mille avaldamist taotleti, ning nende mõju riigihankemenetluse õiguspärasusele?
10. Kas direktiivi 2014/24 artikli 57 lõike 4 punkti h sätestatud ettevõtja hankemenetlusest kõrvaldamise alust saab Euroopa Kohtu 3. oktoobri 2019. aasta otsust *Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93* (?) arvesse võttes kohaldada nii, et kohus võib ettevõtja ja hankija vahelist vaidlust uurides omal algatusel ja hankija hinnangut arvesse võtmata otsustada, et asjaomane pakkuja esitas hankijale eksitavat ja faktiliselt ebaõiget teavet tahtlikult või hooletusest ning tuli seetõttu riigihankemenetlusest kõrvaldada?
11. Kas direktiivi 2014/24 artikli 57 lõike 4 punkti h koostoimes selle direktiivi artikli 18 lõikes 1 sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega tuleb tõlgendada ja kohaldada nii, et kui riiklikus õiguses on valeandmete esitamise eest ette nähtud täiendavad karistused (peale hankemenetlusest kõrvaldamise), võib neid karistusi kohaldada ainult isikliku vastutuse alusel, eelkõige siis, kui faktiliselt ebaõige teabe esitasid ainult mõned riigihankemenetluses ühispakkumuse teinud ettevõtjate ühenduse liikmed (näiteks üks mitmest liikmest)?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2014, L 94, lk 65).

(²) ECLI:EU:C:2017:338

(³) Nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiiv 89/665/EMÜ riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide koostööstamise kohta (EÜT 1989, L 395, lk 33; ELT eriväljaanne 06/01, lk 246).

(⁴) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/943, milles käsitletakse avalikustamata oskusteabe ja äriteabe (ärisaladuste) ebaseadusliku omandamise, kasutamise ja avalikustamise vastast kaitset (ELT 2016, L 157, lk 1).

(⁵) C-267/18, ECLI:EU:C:2019:826

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgia) 20. detsembril 2019 – X versus État belge

(kohtuasi C-930/19)

(2020/C 77/41)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil du Contentieux des Étrangers

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: X

Vastustaja: État belge

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pere liikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil (¹), artikli 13 lõike 2 on Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 20 ja 21 vastuolus osas, milles see näeb ette, et liidu kodaniku pere liikmed, kes ei ole liikmesriigi kodanikud, ei kaota abielulahutuse, abielu kehtetuks tunnistamise või registreeritud kooselu lõpetamise korral elamisõigust – sealhulgas siis, kui seda õigustavad eriti raske asjaolud, näiteks koduvägivalla ohvriks langemine abielu või registreeritud kooselu ajal –, kuid üksnes tingimusel, et puudutatud isikud tõendavad, et nad on töötajad või füüsilisest isikust ettevõtjad või et neil on enda ja oma pere jaoks piisavalt vahendeid, et

mitte koormata oma elamisperioodi ajal vastuvõtva liikmesriigi sotsiaalarbitraaži, ja et neil on vastuvõtva liikmesriigi üldine ravikindlustus või et nad on nendele tingimustele vastava isiku pereliikmed, kusjuures pere on loodud vastuvõtvas liikmesriigis, samal ajal kui nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiivi 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise õiguse kohta ⁽²⁾ artikli 15 lõikes 3, kus nähakse samuti ette elamisõiguse säilimise võimalus, ei ole sellele säilimisele niisugust tingimust kehtestatud?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT 2004, L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46).

⁽²⁾ ELT 2003, L 251, lk 12; ELT eriväljaanne 19/06, lk 224.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 30. detsembril 2019 – Les Chirugiens-Dentistes de France, Confédération des Syndicats médicaux français, Fédération des Syndicats pharmaceutiques de France, Syndicat des Biologistes, Syndicat des Médecins libéraux, Union dentaire, Conseil national de l'Ordre des Chirugiens-Dentistes, Conseil national de l'Ordre des Masseurs-Kinésithérapeutes, Conseil national de l'Ordre des Infirmiers versus Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre

(kohtuasi C-940/19)

(2020/C 77/42)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Les Chirugiens-Dentistes de France, Confédération des Syndicats médicaux français, Fédération des Syndicats pharmaceutiques de France, Syndicat des Biologistes, Syndicat des Médecins libéraux, Union dentaire, Conseil national de l'Ordre des Chirugiens-Dentistes, Conseil national de l'Ordre des Masseurs-Kinésithérapeutes, Conseil national de l'Ordre des Infirmiers

Vastustajad: Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre

Eelotsuse küsimus

Kas 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/36/EÜ ⁽¹⁾ artikli 4f lõikega 6 on välistatud, et liikmesriik kehtestab võimaluse osaliseks juurdepääsuks mõnele kutsealale, mille suhtes kohaldatakse kutsekvalifikatsioonide automaatse tunnustamise mehhanismi, mis on ette nähtud sama direktiivi III jaotise III peatüki sätetega?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiiv 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta (ELT 2005, L 255, lk 22).